proLékaře.cz | 13.11.2026

Primář MUDr. Svatopluk Káš, CSc., zemřel

Jiří Wolker kdysi napsal: „Smrti se nebojím, smrt není zlá, smrt je jen kus života těžkého, co strašné je, co zlé je, to umírání je,…“ Primář Káš – říkali jsme mu vždy Sváťa – se umírání bát nemusel. Byť byl nějakou dobu nemocný, zemřel náhle, nečekaně. Mezi svými blízkými, na chalupě, kterou miloval, týden před 85. narozeninami a v nejhezčím ročním měsíci – květnu. Promovali jsme ve stejném roce 1953. Celá profesní kariéra se tedy odehrála v minulém režimu. A tak, jako nestraník, měl kariérní postup omezený. Neurologii se věnoval 19 let v Motole a pak jako primář 17 let v Kolíně. Léčil tisíce nemocných a vychoval řadu mladých neurologů, kteří na něj rádi vzpomínají, a nejen to. Sepsal a odpřednášel mnoho odborných prací a obhájil titul kandidáta věd. To ovšem dokázala spousta kolegů. Sváťa však dokázal víc. Zdědil umělecké sklony po svém otci, známém pražském lékaři a jednom ze zakladatelů proslulých Kocourkovských učitelů. Nikoliv vlohy hudební, ale literární. Zůstává po něm řada knih medicínského humoru. Ten popularizuje nejen naše nelehké povolání, ale pro budoucnost uchovává mnohá jména kolegů, která by jinak upadla v zapomnění. Avšak s touto lehčí múzou se Sváťa nespokojil. Měl smysl pro preciznost, neúmornou práci, trpělivost. Sepsal dějiny české neurologie, uveřejněné časopisecky, dále náročnou knihu o lékařích-spisovatelích a další knihu krásných portrétů českých významných lékařů 20. století. Každý, kdo se bude zabývat v budoucnu dějinami našeho lékařství, nebude moci tato díla opomenout. Navíc se Sváťa zajímal o sport, umění a literaturu. Stačilo by to na několik životů.

Doufám, že existuje posmrtný život a že andělé donesli Sváťovu duši do bran ráje. Doufám, že se s ním tam znovu setkám. Pak se budeme spolu bavit o dávných dobách, přidáme k tomu nějakou tu anekdotu a budeme se dívat na tu malou, rozporuplnou a zmatenou Zemi.

MUDr. Jan Országh, CSc.